

14^e zondag, jr. C., Xaveriuskerk, Jes. 66, 10-14., Ps. 66, 1-7.16.20; Gal. 6, 14-18; Lc. 10, 1-12. 17-20

Pater Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, in de eerste lezing uit Jesaja horen we hoe God de vrede als een rivier laat stromen naar Jeruzalem. Het zijn woorden van troost, gericht tot de inwoners van die stad, die teruggekeerd waren na de Babylonische ballingschap. Zij treurden, omdat zij Jeruzalem aantroffen als een bouwval. Ook in onze tijd is de vrede die wij genieten, heel kwetsbaar. De Europese Unie en Amerika verrichten grote inspanningen om Oekraïne te helpen met wapens, medicijnen, opvang van vluchtelingen en sancties in de oorlog van Oekraïne tegen Rusland. Het zal waarschijnlijk een zaak van lange adem worden. We moeten blijven bidden om vrede, ook voor de vele Russen die deze oorlog niet wilden en waarvan er velen nu gevangen zitten omdat zij hun mening wilden uiten.

In zijn brief aan de Galaten schrijft Paulus: ‘God beware mij ervoor op iets anders te roemen op dan op het kruis van onze Heer Jezus Christus’. Vandaag de dag betekent dit dat we offers moeten brengen, om op lange duur de vrede in de wereld veilig te stellen, om te voorkomen dat een volk zomaar onder de voet wordt gelopen door een gewelddadige agressor en dat onze vrijheid op de tocht komt te staan.

In het evangelie horen we dat de oogst groot is, maar arbeiders zijn er weinig. Dit is helaas nog steeds waar in de Kerk van vandaag. In vele delen van het land zijn parochies verweekeld in fusies, waarbij kerken worden gesloten. Toch zijn er wel degelijk tekenen van hoop, onder andere door de komst van seminaristen uit het buitenland, die zich inzetten om Gods Woord hier in Nederland te kunnen verkondigen. En na enkele moeilijke jaren tijdens de coronapandemie mogen de seminaries ook weer enkele Nederlandse studenten verwelkomen. Hier in de Krijtberg zetten deze zomer jonge mensen zich weer in om bezoekers te verwelkomen en hen uit te leggen wat er allemaal aan moois in de kerk te zien en te beleven is. En mensen kunnen tevens deelnemen aan een korte retraite en bidden en mediteren met Bijbelteksten.

De vreugdevolle boodschap van Jesaja geldt voor alle tijden. Hij spoorde zijn toehoorders aan om vooruit te blijven kijken, niet bij de pakken neer te zitten, maar zich te laten troosten en zich te laten verzadigen zoals een kind bij zijn moeder. Ook voor ons geldt dat wij ons mogen laten troosten door ons geloof in een liefhebbende God. Wanneer we opkomen voor geloof en gerechtigheid, dan zijn

we zoals de leerlingen van Jezus. Zij worden er door Hem op uit gestuurd, twee aan twee.

Die 72 leerlingen keerden vol blijdschap bij Jezus terug, omdat de kwade krachten zich aan hen onderwierpen. Jezus' reactie hierop is bevestigend, maar ook nuchter: ja, inderdaad, ik heb u macht gegeven te heersen over heel de kracht van de vijand. Maar verheugt u hier niet over, maar verheugt u omdat uw namen staan opgetekend in de hemel. Beste mensen, dat is onze werkelijke troost.

Wanneer we kijken naar het kruis, dan kunnen we zonder bitterheid accepteren dat de rol van de Kerk in onze samenleving is opgeschoven van een machtig instituut naar een meer dienende rol. Een Kerk die opkomt voor de armen, voor het ongeboren leven, voor mensen in hun laatste levensfase. Een Kerk die mensen van allerlei leeftijden helpt hun geloof te versterken en hun hoop op het eeuwig leven te vergroten. Als wij gebruik maken van alle middelen die in deze tijd beschikbaar zijn, dan kan het lukken om het geloofsgoed door te geven aan mensen die ver van de katholieke Kerk afstaan, maar die wel van goede wil zijn. Er is ook een volgende generatie, kinderen en jongeren die vaak heel onbevangen tegenover de Kerk staan en die zien dat de Kerk hen bijvoorbeeld kan leren hoe zij niet alleen op zichzelf kunnen vertrouwen, maar ook op God. Of hoe zij op een volwassen manier hun leven kunnen inrichten met een huwelijk en een gezin. Of hoe zij zich kunnen inzetten voor solidariteit met de zwakkeren. Want ook voor hen is de oogst wel groot, maar zijn er weinig arbeiders. Laten we daarom de Heer vragen arbeiders te sturen om te oogsten, voor een samenleving waar rechtvaardigheid en vrede mogen heersen. Amen.